

פרק כ"ח

יחידה 55: שאל ובעל האוב (א'-ז')

86

ספר שמואל א' פרק כ"ח

5. הפליטים מתקבצים למלחמה על ישראל ושולוו חורז מכך. הוא שואל בה' אך לא ננענה. ע"י ביפוריש רשי של פניכם והסבירו. מודיע לא עננה שוארל?

ג'ם בוארום. לבי' שורג נוב שער הכרונין, לא ננענה.

רשי' טקון'

85

ספר שמואל א' פרק כ"ח

פרק כ"ח

סוף ימי התופתנים	מלות שאל	מלך שאל והמלחמות	ה מושב בוארל	אשלי והדר אוור זוד	מלת שאיל
על	שמואל	מלך שאל והמלחמות	ה מושב בוארל	אשלי והדר אוור זוד	מלת שאיל
ו-ה	ס'ריה	ריה-כץ	כ'ר'א		
אי-ה					

יחידה 55 - שאל ובעל האוב (א'-ז')

1. אמר אכש לדוד: "ידי מי דוד... אמר דוד לאכש: 'ילך אתח תדע... מהבשיך אכש נמא: 'ילך...'."
2. ע"י מנה ששלפיכם ותנתה:

  - א. היכן חנו הפליטות?
  - ב. היכן חנו שאל וצבאו?

3. כבר נכתב בפרק כ"ח "זימת שמואל". מודיע מוחר כתעתות שמואל שנייה?

שאלת הזרבה: הזרה כתעתה: אל חפנו אל האבות
ואל הרעבים אל תבקש לטמאה בהם אמי' ה'
אלקלים" (ויקרא י"ט, ל"א).

4. מודיע מסופר כאן ששאל הסיר את האבות ואת הדודים מוחארץ?

קדמה

פניה אל בעלי האוב - בתורה (ויקרא י"ט, ל"א) כתוב "אל תפנו אל האבות ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני ה' אלקלים". נחלקו המפרשים האם בכוחות אלו יש אמת והם אכן גורמים לפעולה כל שהוא של כוחות רוחניים של טומאה וקלוקול, או שמא אין בכוחות אלו שום דבר ממשי ואינם אלא הבל גמור:

1. ר' אברהםaben עזרא (ויקרא י"ט, ל"א) סבר שככל אין אמת באוב והם צב ושרק מוחלט. בשיטה זו צעדו הפרשנים ואמרו שהאישה כל לא העלה את שמואל אלא עשתה הכל ברמאות. היא הביאה אדם אחר שידבר בלחש כדי הוא שאל.
2. הרמב"ן (דברים י"ח, ט) סובר שיש אמת בדבריהם והכוחות בהם מצדים רוחניים טמאים, لكن התורה מדגישה ומזהירה להתרחק מכוחות אלו.
3. רב סעדיה גאון כתב שמעשי האוב הם שקר, אך במקרה של שאל ההعلاה באוב הייתה אמתית, והקב"ה הסכים להביא את שמואל דרך מעשי האוב כדי לדבר עם שאל.

עיסוק בתכנים המרכזיים

- מדוע רואו לציין את הכרית האובות והידעונים דזוקא בתחילת פרק זה?
- כיצד התיר שאל לעצמו לפנות אל בעלת האוב והרי התורה אסורה כל פניה אליהם?
- מה היה מוטל על שאל לעשויות בזמן שה' לא ענה לו?

אפשרויות לمعנה ולדין

פסוקים א' - ב' מהווים המשך לפרק כ"ג. דוד נתפס בעיניו כאיש כנאמן וכאן הוא מייעד לדוד תפקיד במלחמה בישראל. פתיחה זו מושדרת לנו גם את החשש שעם ישראל נמצא הצרה הגדולה העוללה להתרכש על עם ישראל.

כיוון שהפרק עוסק בהתרחשות שאחרי מותו של שמואל, פסוק ג' מזכיר לנו את דבר מותו. מלבד זאת בפסוק יונה הנגודה בין דמותה הנביא בישראל לאובות ולידעונים.¹²² יתכן שלאחר מות שמואל דבר ה' סר מעם ישראל וכן העם הלך לדרוש אל האובות וידעונים שילמדו אותו מה לעשויות. لكن שאל דאג להסיר את המכשול הזה מקרב ישראל.

אם כן, יונה הנגודה הגורמת מצד אחד לשאל להזכיר את האובות וידעונים, ולפנות אליהם בעת צרה מצד שני, כפי שנראה בהמשך.

ונשאלת השאלה: כיצד התיר שאל לעצמו לפנות אל בעלת האוב והרי התורה אסורה כל פניה אליהם? נראה ששאול חשב שמותר לו לפנות לבעל האוב באופן חד פעמי בגל פיקוח הנפש שהוא נמצא בו בשעה שלפלשתים יוצאים למלחמה נגד ישראל. היישוש העמוק של שאל מהמלחמה בפלשתים ומאי-קיבלה תשובה מה' לשאלתו באורים ותומים גורם לו לפנות למתרגדים להופעת ה' בעולם ובלבד שיורו לו כיצד לנוהג.

יצוין כי עצם השאלה באוב מעידה על חוסר בטחונו של שאל בה'. על אף שה' אינו עונה לו בשום אמצעי, היה עליו לשים את מבטחו בה' וללמוד את כל ישראל לבתו ורק בה'. יתכן שהיא על שאל להבין שהעובדה שלא נוענה מאת ה' אינה אלא 'מידה כנגד מידת', כשם הוא הרוג את כוהני נוב שהשתמשו באורים ותומים, אך הקב"ה לא עונה לו בשום דרך.¹²³ ולכן אין הוא צריך לחפש את תשובה ה' בכל דרך שהיא. הכתוב עצמו מדגיש את הבעייתיות בנסיבות של שאל בכך שדזוקא הוא שהסיר את האובות וידעונים, הוא שהולך להיעזר בהם.

שאול מתחפש כדי להכנס אל בעלת האוב. בעלת האוב מסרבת בתחילת להישמע לאדם אלמוני כיוון

122. כן פירוש המלבי".^מ

123. כן פירוש רש"י".^ו

שהיא חוששת שמא הוא מרגל מטעם המלך המנסה לתפוס אותה בשעת מעשה.¹²⁴ בمعنىו של שאל ישנו ניגוד, מצד אחד הוא עבר על דבריו ה' ושאל באוב, אך מצד שני הוא נשבע בשם ה' שלא יסגור את בעלת האוב. בסופו של דבר תחפושתו של שאל מתגלית, אך שאל עומד בדבריו ואינו פוגע בעלת האוב. בעלת האוב מבצעת את עבودתה ומעלה את שמואל לבשר לשאול את הבשורה הקשה.

המסרים העולים מן היחידה

1. **מידה כנגד מידת** - ה' לא עונה לשאול בשם שהוא לא שמע בקהל ה' כלל וכלל.
2. **קיים הבטחה** - שאל מבטיח לבעל האוב שלא יפגע בה ומקיימ את דבריו.

הצעות להמחשה ולהרחבה

ניתן להרחיב בנושא האמת והשקר שיש בכוחות האוב. מומלץ לקרוא את הסיכון של דעת מקרא לפרק כ"ח שמובאים בו הדעות השונות בהרחבנה.

יחידה 56: תוכחת שמואל לשאול (ט"ו-כ"ה)

87	פרק כה	ספר שמואל א'
יחידה 56 - תגחת שמאלו לשאלות (ט'–ז' ח')		
 פואר AMIL		
יריד קדר' (פרק ט') שאנן "אשאש נפשי בלבבך" (פרק ז' כ' וא' מס' ט'–ז') הונגרורו (פרק י' ז') סנטון אוון.		
	 בז' דוד המבזבז מהר והבזבזת בז' של אל גם בזארו, כל מושבב לוגורי הדרום גפני שאנון צ'יל נעל מושגון בז' גניון האשלאן בריזומו (פרק ז' ח')	
		 8. ייינו בפרישות המבזבזת ודוד וננה: מדווע אל הערוי שיל שילו מה שאלת בא בעורת ההארום וואוועים?
		9. כהבו לך אנד שאנו ציללים למדוד מודברי שמאלו לשאלן.
		10. מאנין יודעם ששאל הויה שרוי באבל אלו ישמע את דבריו טונגאל?
		11. מהה הכינה האיאשה לשאלו וונגען לאןלאול?
		שאלית הנמהה: בפרקן שאאל בישורה ועה, האם פעם קווילטן בשורה רוויין? כיצד מגישים אחוריו? השווירה הרעה? בה איגו וילטיל למדוד מושאל ליל האהמודות עס בששות ריעות?
		לאהס גיגל מונגען גיגל והונגען קומפה ווועלט ווועלט מסצ'ו.

הקדמה

התוכחה - לא קל לשמעו ולקבל תוכחה מאדם קרוב ואהוב. בודאי, אם נלואה לתוכחה תיאור העונש על מעשה מסוים. אדם ששומע את התוכחה והעונש שבא אחריה, מרגיש לרוב תחושה של צער ובושה על דבר התנהלותו.

עיסוק בתכנינם המרכזים

- א. מדוע שאל פונה דוקא לשםאל?

- ב. מה היא הסיבה המרכזית לצרותיו של שאול?

אפשרויות למענה ולדיון

שאול יודע שהיחיד שיכל לעזור לו בעת צרה, בזמן שהפלשתים עומדים לתוכפו, הוא שמואל. שאל חושב שמואל נושא באחריות להמלכתו لكن הוא צריך ליעץ לו כיצד לצאת מן הzcירה שהוא שרוי בתוכה. שמואל פונה בתחילת חvipה לשאול על שהפריע לו במנוחתו. שמואל רוצה למד את שאל שכאשר היא לא עונה לו. עצם הוויקוק מהספר"ה מרייא ל�יזו של שאל.

ה' ניתק מגע משאול בಗל ששאל עצמו לא שמע בקול ה', כלומר, שאל הוא שగרם לניתוק. שמואל מבשר

לשאלת שניתוק הקשר בין ה' לבניו גורם לכמה דברים:

1. שאל שומע לראשונה בפירוש שהמלכות תעבור לדוד.
2. שאל ובניו יموתו במלחמה.
3. עם ישראל יפסיד במלחמה.

הבשורות הקשות שישמעו שאל משמויאל גורמות לו לעצבות גדולה ולצום ממושך. היישיבה על הארץ מסמלת את האבלות ששאל חש בעת הזאת. אחרי הפצרות רבות שאל קם מאבלו ואוכל. קימה זו מבטאת את קבלת גזר הדין מאת ה'. שאל עומד לצאת למלחמה בידעו שהוא ובניו יموתו במלחמה.

המסרים העולים מן היחידה

1. **שמיעת התוכחה** - שאל שומע את תוכחתו של שמויאל ומתקבל אותה מבלי להתווכח בגלל ההבנה ששמויאל צודק.
2. **קבלת הדין** - שאל מקבל עליו את הדין שנגזר עליו מאת ה' באהבה.

הצעות להמחשה ולהרחבה

1. כסיכום לנלמד בפרק ניתן להציג את ביקור שאל אצל בעלת האוב. להמחשה טוביה כדאי להביא תחפושות מתאימות.
2. לשוחח על התמודדות כשאנו מקבלים בשורות רעות. האם פעם קיבלנו בשורות רעות? כיצד הרגשנו אחריקבלת הבשורה? האם שתפנו אנשים אחרים באותהبشורה? מה הדרך הנכונה לדעתכם להתמודד עם בשורה רעה?